

bedsmænd, som skal sidde og dele pengene ud. Det er den socialistiske planøkonomiske model, og den er vi altså nogle som er modstandere af og hamrende uenige i. For det betyder, at det bliver mennesker som hr. Ole Stavad, det bliver skatteministre og det bliver andre, der skal sidde og forvalte disse penge og afgøre, om nogle virksomheder skal leve og nogle skal dø. Det skal være markedet, der bestemmer det. Og derfor skal et samfunds måde at finansiere erhvervslivet på være blind, være uden særinteresser.

Når man uddeler tilskud efter hr. Frank Aaens recept, ja, så kan man bruge det til politisk styring, så kan man lægge etiske regler ind. Det ene år er det moderne med miljø, så er det dét, der er kravet, og det næste år er det etiske regler om, at man ikke må have børnearbejde i en eller anden fjern generation i udlandet, der er konceptet. På den måde ødelægger man dansk erhvervsliv; det er ikke den fri konkurrence, men evnen til at gøre sig gældende over for myndighederne, evnen til at tigge og bede myndighederne, der afgør, om man overlever.

Det er vi modstandere af. Tværtimod gælder det om at give virksomhederne frihed, og den frihed opnår man ved, at vi bruger skattelovgivningen som incitament, muligheden for at nedbringe verdens højeste skatteniveau.

Kigger vi på et af de konkrete forslag, nemlig B 64 med aktieoptionerne, så er der heller ingen tvivl i sjælen hos Fremskridtspartiet, vi støtter det fuldt ud. Vi har de gange, hvor der er blevet gennemført større statslige privatiseringer, direkte stille krav om, at medarbejderne skulle have aktier. De gange er der blevet rystet på hovedet af venstrefløjen, hvilket vi har svært ved at forstå, for det er den samme venstrefløj, der stiller sig op på 1. maj-møder og taler om, at man skal have ejendomsretten fordelt ud på flere hænder. Jamen så lad dog medarbejderne få aktier, aktieoptioner! Forskellen på at udbetale aktierne her og nu og så give aktieoptioner er, at når det er aktieoptioner, så har de ledende medarbejdere, eller de andre medarbejdere i virksomheden, lige pludselig parallelle interesser med aktionærerne, nemlig at man ikke går ud og scorer gevinsten her og nu, men at man tænker på det langsigtede. Derfor er aktieoptioner et fornuftigt redskab.

For 10 år siden betalte en større dansk virksomhed, Radiometer, fire lektorer og en enkelt professor på Handelshøjskolen for i en præcis rapport at afdække de her ting. Og konklusio-

nen var den, at aktieoptioner er en ting, som man skal gøre alt for at indføre i dansk erhvervsliv, så der er parallelle interesser mellem de ansatte og ejerne af virksomhederne.

Så er der dem, der går ud og gør sig en opfindelse, stor eller lille, og gerne vil starte egen virksomhed. Vi er fuldstændig enige i de betragtninger, der er i B 63, om, at man selvfølgelig skal have mulighed for at kunne indskyde det som aktiv egenkapital i virksomheden. Men det her er bare ikke nok, der skal mere til. Jeg er klar over, at det ved fru Pernille Sams og Det Konservative Folkeparti godt. Og jeg håber derfor, at når vi fremsætter forslag om, at de enkelte borgere har mulighed for at indskyde risikovillig kapital – eller som det hedder på nudansk venturekapital – i dansk erhvervsliv, så kan vi også få støtte til det forslag. Det vil frigøre millioner af kroner, forhåbentlig milliarder, til dansk erhvervsliv til gavn for konkurrenceevnen og til gavn for at få flere nye iværksættere til at etablere virksomheder, som kan vokse sig til store virksomheder på sigt.

Men fra vores side fuld støtte til begge forslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi sukker jo efter iværksættere i det her land. Desværre, kan man sige, er det i dag ikke så let at sætte en virksomhed i gang som i gamle dage, hvor en enkelt mand med en god idé kunne starte i al beskedenhed. Det kræver langt, langt mere i dag. Og selv om han har en god idé, kan han ikke skaffe kapital, han er måske ikke den, der egner sig til at administrere, og endelig skal kapitalen vel have en størrelse, som er helt anderledes.

Det er nødvendigt, at folk med gode ideer finder sammen. Det er ligeledes utrolig vigtigt, at virksomhederne kan knytte medarbejderne til sig. Det giver stabilitet og basis for nye investeringer og flere arbejdspladser i virksomhederne. Og det giver incitament og tryghed for medarbejderne.

Det er jo iøjnefaldende, at når man ser på de mest succesfulde virksomheder i Danmark, store og små, er de mest succesfulde de virksomheder dem, hvor der er sammenfald imellem ejerskab og lederskab. Det er faktisk den gamle patriarkalske model, der har størst succes. Og det er det, som det forslag her giver mulighed for.

Kristeligt Folkeparti støtter de to forslag her, men det skal da nok passe, at der er nogle pro-